

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1196/2018
08.11.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела пореска утаја из члана 299. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Филипа Нешића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 1497/10 од 25.04.2016. године, Апелационог суда у Нишу Кж1 896/16 од 19.10.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 35/18 од 10.05.2018. године, у седници већа одржаној 08.11.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 1497/10 од 25.04.2016. године, Апелационог суда у Нишу Кж1 896/16 од 19.10.2016. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 35/18 од 10.05.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 1497/10 од 25.04.2016. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела пореска утаја из члана 299. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци и на новчану казну у одређеном износу од 200.000,00 динара коју је дужан платити у року од 15 дана, по правноснажности пресуде, а у противном ће новчана казна бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора. Окривљеном је у казну затвора урачунато време проведено у притвору од 19.05.2005. до 12.08.2005. године те је обавезан да суду накнади трошкове кривичног поступка и паушала као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 896/16 од 19.10.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К 1497/10 од 25.04.2016. године.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 35/18 од 10.05.2018. године одбијена је, као неоснована, жалба окривљеног АА и потврђена пресуда Основног суда у Лесковцу К 1497/10 од 25.04.2016. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 3. ЗКП, бранилац окривљеног, адвокат Филип Нешић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреда закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП; члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да утврди да је поднети захтев основан јер је повређен закон на штету окривљеног те да побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Нешића, нема прописан садржај.

Наиме, чланом 484. ЗКП који прописује обавезан садржај захтева, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Међутим, што се тиче окривљеног чланом 485. став 4. ЗКП, прописано је због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

У предметном захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Филипа Нешића, се указује на повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9) ЗКП; 438. став 2. тачка 1) ЗКП и члана 439. тачка 1) и тачка 2) ЗКП, које су чланом 485. став 4. ЗКП предвиђене као разлог за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Међутим, бранилац окривљеног АА, осим формалног позивања на напред наведене законске одредбе не опредељује односно не конкретизује битне повреде одредаба кривичног поступка нити повреде закона, на које је нумерички указано.

Како је Врховни касациони суд, приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, везан разлозима - члан 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, те делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП, то значи да суд одлучујући по захтеву за заштиту законитости, уколико разлози и повреде закона нису изричито наведени, нема законских овлашћења да по службеној дужности тумачи и оцењује о којој се повреди закона ради.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се такође указује да је до повреде закона дошло када је Апелациони суд у Нишу два пута одлучивао о изјављеним жалбама окривљеног АА и његовог тадашњег браниоца адвоката Драгана Младеновића изјављеним против првостепене пресуде и то на две

одвојене седнице већа на којима су донете пресуде Кж1 896/16 од 19.10.2016. године и Кж1 35/18 од 10.05.2018. године, чиме се суштински без нумеричког означавања указује на повреду одредбе члана 455. став 3. ЗКП, која не представља законски разлог у смислу члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног преко браниоца.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је нашао да поднети захтев за заштиту законитости нема законом прописану садржину (члан 484. ЗКП) при чему бранилац описно указује и на повреду закона које нису дозвољен разлог за захтев за заштиту законитости, те је поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић, с.р,

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић